

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **J.**, bytom K. K., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, sídlom Kutuzova č. 8, 832 47 B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. K. zo dňa 15. januára 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/13/2008-31 zo dňa 17. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/13/2008-31 zo dňa 17. decembra 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. p. K. zo dňa 15. januára 2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sp. zn: V. zo dňa 29. novembra 2007, o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu od 1.12.2007 zo sumy 17 987 Sk na sumu 18 100 Sk mesačne.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom, a preto žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že krajský súd mal

za preukázané, že zvýšenie výsluhového dôchodku žalobcovi od 1.12.2007 bolo vykonané v súlade s platnými právnymi predpismi. Poukázal na to, že starobný dôchodok bol žalobcovi priznaný podľa ust. § 122 zák. č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení právoplatným rozhodnutím o priznaní starobného dôchodku, vydaným s účinnosťou od 1.1.1987 so započítaním zvýhodnenej služobnej doby výkonu funkcií vojaka z povolania. V zmysle ust. § 143d zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného od 1.1.2007), ak suma starobného dôchodku profesionálneho vojaka priznaného podľa predpisov účinných do 31.12.2003, ktorý sa podľa § 125 ods. 4 tohto zákona a § 91 ods. 1 a § 92 ods. 2 zák. č. 114/1998 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov považuje za výsluhový dôchodok, bola obmedzená najvyššou výmerou, výsluhový dôchodok sa uvoľní odo dňa splátky splatnej po 31.12.2006 v sume, v akej by sa vyplácal k tomuto dňu bez obmedzenia. Súd ďalej uviedol, že žalobca mal priznaný starobný dôchodok so zhodnotením 49 ukončených rokov trvania služobného pomeru zhodnotených na nárok na uvedený dôchodok a jeho výšku vrátane započítania zvýhodnenej doby k 31.12.1986. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nemal v konaní úspech.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním žalobca, ktorý nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu a považoval jeho rozhodnutie za nezákonné, nespravodlivé a neodôvodnené. Uviedol, že v odôvodnení rozsudku na strane 1, riadok 16-18 sa uvádza nepravdivá skutočnosť, že s výpočtom starobného dôchodku bol spokojný. Tvrdil, že jeho nárok na starobný dôchodok bol nesprávne posúdený s ohľadom na dobu zvýhodnenej služby v 1 pracovnej kategórii v počte 24 rokov a 4 mesiacov.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c OSP v spojení s ust. § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoby tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom

správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Odvolačím súd z pripojeného súdneho a administratívneho spisu zistil, že žalobca v dobe od 1.10.1950 do 31.12.1986 vykonával vojenskú službu a ku dňu skončenia služobného pomeru mal skutočne ukončených 36 rokov a 3 mesiace vojenskej služby. V rámci výkonu vojenských funkcií špeciálnej povahy počas výkonu služobného pomeru vojaka z povolania mu bola evidovaná doba zvýhodnenej služby v I. pracovnej kategórii v trvaní 24 rokov a 4 mesiace. V spojitosti s ust. § 120 ods. 2 zák. č. 121/1975 Zb. a vykonávacími predpismi pre zápočet doby výkonu funkcií špeciálnej povahy alebo mimoriadneho stupňa nebezpečnosti do doby zamestnania na účely dôchodkového zabezpečenia bola žalobcovi na zhodnotenie nároku a výšky dávky sociálneho zabezpečenia – starobného dôchodku - započítaná zvýhodnená služobná doba vojak z povolania v I. kategórii v trvaní celkom 10 rokov a 11 mesiacov. Pre výmeru dôchodku mu bola celkovo zhodnotená doba 49 ukončených rokov.

Právoplatným rozhodnutím Krajskej správy K. č. 262520/2 z 20.2.1987 bol žalobcovi podľa ust. § 122 zák. č. 121/1975 Zb. (pozn. žalobca splnil podmienky nároku na plný starobný dôchodok) priznaný starobný dôchodok zo zamestnaní I. pracovnej kategórie funkcií obmedzený najvyššou výmerou za zákona v sume 2 718 Kčs mesačne, s účinnosťou od 1.1.1987.

V nasledujúcom období bol starobný dôchodok žalobcu zvyšovaný v súlade so schválenými zákonnými úpravami.

Podľa ust. § 91 zák. č. 114/1998 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov sa starobné dôchodky z I. a II. kategórie funkcií, na ktoré vznikol nárok podľa doterajšieho predpisu a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, a zvyšujú sa od tohto dňa o 12%. Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia B. priznal žalobcovi výsluhový dôchodok miesto starobného dôchodku s účinnosťou od 1.5.1998.

Po prijatí zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol žalobcovi rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia B. podľa § 125 ods. 13 tohto zákona priznaný výsluhový dôchodok podľa tohto zákona.

Podľa § 125 ods. 13 zák. č. 328/2002 Z.z. výsluhové dôchodky priznané a vyplácané podľa § 89 ods. 2 a 3, § 91, § 92 ods. 2 a § 94 zákona č. 114/1998 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov sa odo dňa účinnosti tohto zákona považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu jeho účinnosti, a od tohto dňa sa zvyšujú o 10 %.

Starobný dôchodok a neskôr výsluhový dôchodok mu bol podľa platných právnych predpisov priebežne vydanými rozhodnutiami upravovaný a zvyšovaný až do sumy 17 987 Sk mesačne k 30.10.2007. Podľa ust. § 1 ods. 3 zák. č. 508/2007 Z.z. o zvýšení výsluhových dôchodkov zo sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov v roku 2007 (ďalej len „zák. č. 508/2007 Z.z.“) mu bol zvýšený výsluhový dôchodok od 1.12.2007 na sumu 18 100 Sk mesačne.

Podľa § 1 ods. 3 zák. č. 508/2007 Z.z. výsluhové dôchodky vojakov, ktoré neprevyšujú sumu 18 100 Sk mesačne, sa zvyšujú za každý rok trvania služobného pomeru zhodnoteného na nárok na takýto dôchodok a jeho výšku o

- a) 0,15%, ak boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. májom 1998,
- b) 0,1%, ak boli priznané podľa predpisov účinných od 1. mája 1998 do 30. júna 2002.

Podľa § 1 ods. 3 zák. č. 508/2007 Z.z. zvýšenie výsluhových dôchodkov podľa odseku 3 patrí najviac v sume, ktorá spolu s výsluhovým dôchodkom neprevyšuje sumu 18 100 Sk.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 508/2007 Z.z. základom na zvýšenie výsluhových dôchodkov podľa § 1 a vdoveckých výsluhových dôchodkov podľa § 2 je mesačná suma dôchodku, na ktorú má poberateľ nárok k 30. novembru 2007.

Podľa § 4 zák. č. 508/2007 Z.z. dôchodky sa zvyšujú od splátky dôchodku splatnej po 30. novembri 2007.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal aj odvolací súd stotožniac sa s názorom krajského súdu za preukázané, že rozhodnutie a postup žalovaného pri výpočte zvýšenia starobného dôchodku žalobcu boli v súlade so zákonom a na iný postup pri výpočte zvyšovania jeho dôchodku nebol zákonný dôvod, preto jeho rozhodnutie považoval za správne. V súvislosti s preskúmaním aktuálneho rozhodnutia o zvýšení dôchodku už nie je daná právna možnosť preskúmania rozhodnutia o priznaní dôchodku.

Námietka o uvedení nepravdivej skutočnosti v rozsudku prvostupňového súdu nie je opodstatnená. Zodpovedá vyjadreniu žalobcu v podanej žalobe podľa ktorého v čase, keď odchádzal do výsluhového starobného dôchodku 1.1.1987 nemal dôvod byť nespokojný s výkazom dôb zamestnania.

Odvolací súd pripomína, že žalobca je poberateľom starobného dôchodku podľa zák. č. 121/1995 Zb., ktorý sa považuje pre účely jeho zvyšovania za výsluhový dôchodku v zmysle následných právnych úprav, čo však nezakladá dôvod na priznanie výsluhového dôchodku podľa zmienených neskorších predpisov.

Vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a vecne správny rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Protí tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová